

ਇਸ ਜੀ.ਸੀ.ਮਿੱਤਲ, ਜੇ

ਤਾਜ ਵਾਈਨੋਸਿੰਗ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

- ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

1979 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 247 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

13 ਸਤੰਬਰ 1984

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1940) ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 34— ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲੈਨ— ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਸਰੋਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਪਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਨਾਮੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖਣ ਲਈ, ਗਾਰੰਟਰ ਨਹੀਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਾਲਸੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ— ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਨਾਮਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਕਲੋਤਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਾਰੰਟਰ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਦੋ ਵਾਰ ਉਲਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਲੈਣਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਲੈਣਦਾਰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਡਿਊਟੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੌਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਸ ਬਹੁਲਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ^{੬੬})

ਪੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਸਬਜ਼ੂਦਾ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 19 ਫਰਵਰੀ 1979, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, 19 ਫਰਵਰੀ 1979, SS of »'0“ S » i0 » 34 o f

0,1 ind c n

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ

ਪੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੀ.ਐਸ. ਚੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੀ.ਪੀ. ਗਾਂਧੀ ।

(1985)2

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.(ਓਰਲ):

(1) ਮੈਸਰਜ਼ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੈਸਰਜ਼ ਤਾਜਨਾ ਫਾਈਨੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਐਡ ਟਰੇਡਿੰਗਮ ਕੰਪਨੀਰੇ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ 86,080 ਰੁਪਏ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲ ਬਕਾਇਆ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੰਸੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਉਰਫ਼ ਸਵਰਾਜ ਚੰਦ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਾਰੰਟਰ ਸਨ। ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਨਾਮੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 19 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਹੈ।

(2) ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਾਰੰਟਰ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, (1) *ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ)* ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐਨ. ਜਕਾਰਤਾ ਲੇਇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (1), (2) *ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਪੋਰਟ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ* ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। *ਕਲਕੱਤਾ*, (2) ਅਤੇ (3) *ਮੈਸਰਜ਼ ਦ ਬੇਰੀਅਮ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਬੇ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲ ਕੰਪਨੀ, ਬੰਬੇ*, (3)।

io

(3) ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਪੀ. ਗਾਂਧੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨਾਮੀ ਸਾਲਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1969 ਕੈਲ. 374.

(2) ਏਆਈਆਰ 1972 ਕੈਲ. 198.

(3) ਏਆਈਆਰ 1977 ਏਪੀ 400।

ਤਾਜ ਫਾਈਨੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸਾਲਸੀ ਹਵਾਲਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੁਰੰਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਨਾਮਿਤ ਸਾਲਸ ਵਿੱਚੋਂ,

ਦੇ ਸਾਲਸੀਆਂ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਲਸੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ, ਹਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ।

(5) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਅੰਪਾਇਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਜਾਂ ਅੰਪਾਇਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(6) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਗਾਰੰਟਰ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਨਿਯਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਉਲਝਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲਸ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਲੈਣਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਡਿਕ੍ਰੈਟਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੌਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਸ ਬਹੁਲਤਾ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵੀ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1985)2

(7) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 19 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 16 ਅਕਤੂਬਰ 1984 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

8
6

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਇਸ ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਏਸੀਜੇ ਅਤੇ ਜੇਐਮ ਟੰਡਨ, ਜੇ

ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਪੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ 'S

- ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

1983 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1

ਅਕਤੂਬਰ, 1984

ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ (1965 ਦਾ XXI)—ਧਾਰਾ 32 ਅਤੇ 34— ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 39, 236 ਅਤੇ 240— ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ 1930— ਨਿਯਮ XVII.17(1)(b)(5) ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ 9— ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ—ਕੌਮ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 236 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗੈਰ-ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ—ਕੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ—ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ—ਕੀ - ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੇਟੈਂਟ ਆਫ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਸਮੇਤ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ